Ar36e-19140102-01

ΕΣΤΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ.—Ἔτος ΙΖ.—Ἀριθμὸς 7150 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΛ. ΚΥΡΟΥ | Ἑσπέρα Πέμπτης 2 Ἰανουαρίου 1914

ΟΙ ΝΕΟΤΟΥΡΚΟΙ ΚΑΙ ΑΙ ΝΗΣΟΙ

Ἡ Τουρκία ἀποδεικνύεται καὶ πάλιν ἡ ἀσπονδοτέρα ἐχθρὰ ἑαυτῆς. Ἀπολέσασα ἐντὸς τῆς παρελθούσης διετίας τὰς ἐν Εὐρώπῃ κτήσεις της καὶ ὑποβιβασθεῖσα εἰς Ἀσιατικὸν κράτος, κατὰ τι ἀνώτερον, βέβαια, τῆς Περσίας, δὲν ἐννοεῖ ν' ἀποκομίσῃ διδάγματα ἐκ τῶν παθημάτων της. Οἱ Νεότουρκοι, εἰς τοὺς ὁποίους κυρίως ὀφείλονται αἱ ἐπελθοῦσαι μεταβολαὶ εἰς τὴν Βαλκανικήν, ἐννοοῦν νὰ συνεχίσουν τὸ ὀλέθριον διὰ τὴν πατρίδα των ἔργον των. Καὶ ἀπεδύθησαν εἰς τυχοδιωκτικὰς ἐπιχειρήσεις εἰς τὴν Ἀλβανίαν, οἰκτρῶς, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἀποτυχούσας· καὶ ἑτοιμάζουν στρατιωτικὴν ἐκδρομὴν διὰ τὴν Χίον καὶ τὴν Μιτυλήνην, λησμονοῦντες ὅτι, ὁσονδήποτε στενὴ καὶ ἂν εἶνε ἡ μεταξὺ τῶν νήσων καὶ τῶν Ἀσιατικῶν παραλίων θάλασσα, τὸ στοιχεῖον τοῦτο οὐδέποτε ὑπῆρξεν οἰκεῖον εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ ὅτι ἡ στενὴ ἐκείνη λωρὶς εἶνε ἀρκετὰ εὐρεῖα διὰ νὰ καταποντισθῇ ἐντὸς αὐτῆς ἡ Νεοτουρκικὴ παράφρων κενοδοξία.

*

Ἡ Πόλη ἀνεκοίνωσε δι' ἐγκυκλίου της πρὸς τοὺς ἐν Εὐρώπῃ πρεσβευτὰς αὐτῆς, ὅτι θεωρεῖ τὴν Χίον καὶ τὴν Μιτυλήνην ὡς ἀπαραιτήτους διὰ τὴν ἄμυναν τῶν παραλίων της, ἐτόνισε δὲ ὅτι θὰ πράξῃ τὰ πάντα ὅπως μὴ κατακυρωθοῦν ὁριστικῶς αἱ νῆσοι αὗται εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καί, καθιστῶσα οὐσιαστικωτέρους τοὺς ἀπειλητικοὺς αὐτῆς ὑπαινιγμοὺς, συγκεντρώνει στρατὸν εἰς τὰ ἔναντι τῶν νήσων παράλια.

Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸ ἐπιχείρημά της, ὅτι ἡ ἄμυνα τῶν παραλίων της προϋποθέτει τὰς νήσους Τουρκικὰς, θὰ ἠδύνατό τις νὰ παρατηρήσῃ ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ ἐπὶ τῶν παραλίων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας παρουσία τῆς Τουρκίας, ἐπὶ κατακτήσεως στηριζομένη, εἶνε ἀρκούντως ἀσταθὴς—ὅπως εἶνε ἀσταθὴς ἡ κυριαρχία της εἰς τὴν Ἀρμενίαν καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα τοῦ Τουρκικοῦ κράτους· καὶ ὅτι ἀνθρωπίνως δικαιότερον θὰ ἦτο, ἂν ἰσχυριζόμεθα καὶ ἡμεῖς ὅτι ἡ ὁριστικὴ κατοχὴ τῶν νήσων, τὰς ὁποίας κρατοῦμεν ἰσχυρότατα, μᾶς εἶνε ἀπαραίτητος διὰ τὴν προάσπισιν τῶν συμφερόντων τῶν ἐπὶ τῶν Ἀσιατικῶν παραλίων Ἑλληνικωτάτων πληθυσμῶν.

Ὡς πρὸς δὲ τὰς ἀπειλὰς καὶ τὰς συγκεντρώσεις στρατευμάτων διὰ λησταποειρατικὰς ἐπιχειρήσεις, λυποῦμεθα εἰλικρινῶς διότι οἱ Νεότουρκοι, οὐδενὸς προκαλοῦντος, θέλουν νὰ ἐπισπεύσουν μόνοι των τὴν γνωστὴν μοῖραν τῆς Τουρκίας, ἥτις ἀπὸ μιᾶς ἑκατονταετηρίδος, ἀποξηρανθεῖσα ἀπὸ πάσης ἐκμάδος ζωῆς, φυλλορροεῖ σταθερῶς. Διότι νομίζομεν ὅτι ἐπιτρέπεται ἡ ὠμὴ κυριολεξία, ὅταν δὲν φροντίζουν νὰ δεανθίζουν τὰς φράσεις των οἱ ἔχοντες ἐκκρεμῆ συμφέροντα εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἰσχυροί.

*

Ὁ ἐπίσημος α'Εγχώριος Ἀγγελιαφόρος» τοῦ Βερολίνου ἐδημοσίευσε πρό τινων ἡμερῶν ἐμπνευσμένον ἀνακοινωθὲν, δι' οὗ ἀνηγγέλλετο ὅτι αἱ Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας, συμμορφούμεναι πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν πρότασιν, ἀπεφάσισαν ὅπως αἱ νῆσοι Χίος καὶ Μιτυλήνη παραμείνωσιν ὑπὸ τὴν Ἑλληνικὴν κατοχὴν καὶ ὅτι, ἂν οἱ ἐν Βερολίνῳ, Βιέννῃ καὶ Ρώμῃ δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀποφασίσουν τὴν ἀπόδοσιν τῶν νήσων τούτων εἰς τὴν Τουρκίαν, ἀποδεικνύεται ἐκ τούτου ὅτι αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις δὲν εἶνε εἰς θέσιν ὅπως διατυπώσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀρκούντως ἐμφαντικὴν ἀπαίτησιν ὅπως ἀποσύρῃ τὰ στρατεύματά της ἐκ τῶν νήσων τούτων, καθ' ὅσον αἱ Δυνάμεις δὲν δύναντάι νὰ ἀντιτάξουν βίαν εἰς οἱανδήποτε ἄρνησιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὡς δὲν ἠδυνήθησαν νὰ βιάσουν πρὸ μηνῶν τὴν Τουρκίαν νὰ ἐκκενώσῃ τὴν ἀνακαταληφθεῖσαν Ἀδριανούπολιν, παρὰ τὰς διατάξεις τῆς Λονδινείου συνθήκης.

Ἐκ τῆς διατυπώσεως ταύτης τοῦ ἀνακοινωθέντος ἐξάγεται, ὅτι αἱ Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς μετὰ δυσφορίας ἠναγκάσθησαν νὰ προσχωρήσουν εἰς τὴν πρότασιν τῆς Συνεννοήσεως διὰ τὴν ὁριστικὴν κατακύρωσιν τῶν νήσων εἰς τὴν Ἑλλάδα, μόνον καὶ μόνον διότι ἡ Τουρκία δὲν εἶνε ἀκόμη ἀρκούντως ἰσχυρὰ κατὰ θάλασσαν ὅπως παράσχῃ εἰς αὐτὰς εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἀδιατυπώσουν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀρκούντως ἐμφαντικὴν ἀπαίτησιν ἐκκενώσεως».

*

Εὐχαρίστως ἀποδεχόμεθα τὴν εἰλικρινῆ ταύτην δήλωσιν, τῆς ὁποίας ἡ ἐπικύρωσις περιέχεται εἰς τὴν χθὲς ἐπιδοθεῖσαν ἀπάντησιν τῆς Τριπλῆς εἰς τὸ περὶ νήσων κεφάλαιον τῆς νότας τοῦ σὲρ Ἔδουαρδ Γκρέϋ. Δι' αὐτῆς τονίζεται μία πραγματικὴ ἀλήθεια: ὅτι, ἐφ' ὅσον οἱ Νεότουρκοι δὲν παραιτοῦνται τῶν ἐπὶ τῶν νήσων ἀξιώσεων αὐτῶν, ἡ κυριότης των ἀποτελεῖ καθαρῶς ζήτημα ναυτικῆς ὑπεροχῆς διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ διὰ τὴν Τουρκίαν· Καὶ ἐφ' ὅσον ἡ τελευταία λησμονεῖ ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἔχει ναυτικὴν ὑπεροχὴν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, αὐταπατᾶται οἰκτρότατα ἐλπίζουσα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν μελετωμένων ἀποβάσεων, ὡς θὰ ἐβεβαιοῦτο κατὰ τρόπον οὐδενηρὸν, ἂν ἐξώθει τὰς παρασκευάς της μέχρις ἐνάρξεως ἐκτελέσεως τῶν μελετωμένων.

Ὅσον διὰ τὸ προσεχὲς μέλλον, δι' αὐτὸ θὰ ὁμιλήσουν εὐγλωττότερον παντὸς κενοῦ καὶ εὐκόλου λόγου τὰ πράγματα.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ

Χθὲς συνήντησα ἕνα παιδικόν μου φίλον. Εἶνε γέρως κοτσανάτος, ἀλλὰ πάντοτε γέρως.

— Καλὰ εἶνε τὰ ὡραῖα γεράματα, μοῦ λέγει αὐταρέσκως.

— Προτιμῶ τὰ ἄσχημα νειάτα, τοῦ ἀπαντῶ.

Δὲν εὐχαριστήθη, φαίνεται, ἀπὸ τὴν ἀπάντησίν μου καὶ ἀπεχωρίσθημεν χωρὶς ν' ἀνακαλέσωμεν εἰς τὴν μνήμην μας, ὅπως συμβαίνει συνήθως, σκηνὰς τοῦ παρελθόντος.

Δὲν λησμονῶ ὅμως τὸ πρῶτόν του εἰδύλλιον, τὸ ὁποῖον ἐγνώριζα ἐν ὅλῃ τῇ ψυχολογικῇ του λεπτομερείᾳ καὶ τὸ ὁποῖον σᾶς τὸ ἐμπιστεύομαι.

〰

Ἀπὸ τὸ σπίτι του διὰ νὰ 'πάγῃ στὸ Γυμνάσιον τῆς Πλάκας, ἕνα μόνο δρόμον εἶχε ν' ἀλλάξῃ. Αὐτὸς ὅμως προτιμοῦσεν ἕνα στενὸ σοκάκι, ποὺ δὲν τὸν πήγαινε βέβαια συντομώτερα, εἶχεν ὅμως ἕνα ἄλλο προτέρημα. Εἶχεν ἕνα σπιτάκι, καὶ τὸ σπιτάκι αὐτὸ ἕνα παραθυράκι, καὶ τὸ παραθυράκι αὐτό, κάθε πρωὶ στὴς 8 παρὰ 1|4 ποὺ περνοῦσε, δύο μικρὲς συμμαθήτριες καὶ πολὺ φιλενάδες, ποὺ διάβαζαν. Εἶχαν ἐπαναλήψεις!...

Πότε ἡ μία πότε ἡ ἄλλη κρατοῦσε τὸ τετράδιο καὶ ἄκουε τὴν ἄλλη ποὺ ἔλεγε.

Μόλις πλησίαζε στὸ παραθυράκι αὐτό, ἔσκυβε τὸ κεφάλι του κάτω — ὅλα τ' ἀγόρια εἶνε μποῦφοι — καὶ κότταζε τὰ βήματά του ποὺ κάθε τόσο τρίκλιζαν. Τὴν ὥρα ὅμως ποὺ θὰ ἔστρεφε τὸ στενὸ, ἐγύριζε τὸ κεφάλι του καὶ ἔριχνε μιὰ μονάχα βιαστικὴ ματιὰ στὸ παραθυράκι.

Μιὰ φορὰ εἶδε, πῶς εἶχαν γυρίσει τὰ κεφαλάκια τους καὶ τὸν κότταζαν ποὺ θέστρεφε τὸν δρόμο. Τὴν ἄλλη μέρα, χαμογέλασαν. Τὴν τρίτη μέρα ποὺ κοίνησαν τὸ τετράδιο· ἔβγαλε κι' αὐτὸς τὸ καπέλλο του τότε καὶ χαιρέτισε ἀπὸ μακρυά. Τὴν ἄλλη μέρα, ὕστερα ἀπὸ τὰ κραξιοπήματα αὐτά, ἄμα τὸν εἶδαν ἀπὸ μακρυὰ ποὺ φάνηκε στὸ στενὸ, τσακίστηκαν νὰ 'μποῦν μέσα.

Τὸ πρωὶ πέρασε δειλὰ-δειλὰ ξύνοντας σχεδὸν τὸν τοῖχο.

Αὐταῖς ὅμως ἦσαν δύο. Ἔσκυψαν καὶ σὰν κάτι ἤθελαν νὰ ποῦν' μὰ τραβοῦσε ἡ μιὰ τὴν ἄλλη καὶ ξεκαρδισμέναις στὰ γέλια μπῆκαν μέσα.

Θόμωσε καὶ ἔκανε τρεῖς μέρες νὰ περάσῃ.

〰

Ὅταν ξεθόμωσε καὶ πέρασε μὲ ἀδιαφορίαν τάχα καὶ ἀπαθείαν, ἀκούει μιὰ φωνίτσα—τί γλυκειὰ φωνίτσα ποὺ ἦταν!—ποῦ τοῦ λέει:

— Γιατὶ τόσον σοβαρός;

Νέο κρύφιμο καὶ κατρακύλισμα καρέκλας πάλι.

Ἤτον Παρασκευή· τὸ Σάββατοδὲν πέρασε.

Τὴν Δευτέρα πρωὶ, μόλις ἀντίκρυσε τὸ στενὸ, εἶδε πῶς τὰ κορίτσια, ἀντὶ νὰ εἶνε στὸ παράθυρο ἦσαν στὴν πόρτα.

«Θέρρος! εἶπε μέσα του· θὰ περάσω καὶ θὰ τῆς χαιρετίσω· καὶ ἂν μοῦ 'ποῦν κανένα βειλόβειλό καλημέρα σας, θὰ σταθῶ καὶ θὰ τοὺς μιλήσω. Δὲν εἶνε σωστὸ νὰ φοβοῦμαι ἔτσι· θὰ μὲ πάρουνε καὶ γιὰ κουτό».

Μόλις πλησίασε, ἡ μία ἀπ' αὐτὲς, ἡ ζωηρότερη—εἶνε ἀνάγκη νὰ 'πῶ πῶς ἦταν μελαχροινή;—κυττάζοντας καὶ διορθώνοντας τάχα τὴν ποδιὰ τῆς φιλενάδας της, καὶ σὰν νὰ μιλοῦσε τάχα σ' αὐτήν, τοῦ λέει:

— Τί γενήκατε πάλι τρεῖς μέρες;!...

Καὶ ἐξηκολούθησε νὰ διορθώνῃ τὴν ποδίτσα, ποὺ δὲν εἶχε τίποτε γιὰ διόρθωμα.

Τότε λέει κι' αὐτός, χωρὶς νὰ σταματήσῃ, μὲς στὰ δόντια του:

— Τρεῖς μέρες δὲν θυμοῦμαι τί ἔγινα—τρεῖς νύχτες ὅμως ἐγὼ τὸ ξέρω!....

Καὶ ἐξηκολούθησε τὸ δρόμο του χωρὶς νὰ ἰδῇ τὸ ἀποτέλεσμα.

〰

Ἦταν ἡ πρώτη του ἐκ τοῦ συστάδην μάχη πρὸς τὸ ὡραῖον φῦλον. Γιὰ μιὰ στιγμὴ τὸ αἷμά του εἶχε συγκεντρωθῇ στὸ κεφάλι του, καὶ κτυποῦσαν τὰ μηλίγγια του. Τάχασε τόσο, ποὺ δὲν ἐπελόγισε καλὰ τὴ στροφὴ ποὺ θἄκανε βιαστικὰ στὸ τέλος τοῦ δρομίσκου καὶ χτύπησε στὸν τοῖχο.

Τὴν ἄλλη μέρα—πῶς ἀργοῦν νὰ ξημερώσουν μερικαὶς ἡμέραις!...—μόλις ἀντίκρυσε τὸ ὡραῖο σπιτάκι, τῆς εἶδε πάλι στὸ παράθυρο.

Μόλις ἀπλησίαζε, ἡ μελαχροινὴ μπῆκε μέσα ἤτον ἡ ἀρέβα τῆς ἄλλης φαίνεται—ἡ ἄλλη δὲ—ἡ ξανθή—ἔρριξε ἕνα διπλωμένο χαρτάκι καὶ τραβήχτηκε κι' αὐτὴ μέσα γλυστερὰ σὰν πετρόψαρο.

Αὐτὸς ἔκαμε πῶς σκόνταφε, σκόρπισε χάμω τὰ τετράδιά του, καὶ μαζεύοντας αὐτά, πῆρε καὶ τὸ μυρωδάτο χαρτάκι..... Γυρίζει τὸ στενό, κοντάζει δεξιά, ζερβά, μπρός, πίσω, ψηλά, χαμηλά—ὡς καὶ χάμω κόνταξε—καὶ ἄμα ἐβεβαιώθηκε πῶς δὲν τὸν βλέπει κάνείς, ἄνοιξε τὸ χαρτάκι!...

«Ποίαν τῶν δύο ἀγαπᾷς;

Νά τί ἔλεγε τὸ χαρτάκι.

Τὸ τί ἔπαθε ἡ ψυχή του αὐτὴν τὴν ἡμέρα δὲν λέγεται. Ὁ καθηγητὴς τῆς Γεωγραφίας τὸν ἐρώτησε ποῦ εἶνε ὁ Σαρωνικὸς κόλπος καὶ αὐτὸς εἶπε: στὴν Ἐρυθρὰ Θάλασσα!.....

Τὰ γέλια τῶν συμμαθητῶν του νομίζει κανείς πῶς ἀκόμη ἀκούονται.

— Κρίμα στὸν πατέρα σου!... περιωρίσθηκε νὰ τοῦ 'πῇ ὁ καθηγητὴς· κ' ἐρώτησε ἕναν ἄλλον, ἀλλὰ μὲ μιὰ φωνὴ ἀποκρίθηκε ὅλη σχεδὸν ἡ τάξις!...

〰

«Ποίαν τῶν δύο λοιπόν;» τὸν ἔβρενον ἢ τὸ χρυσάφι· τὸ μυστήριον ἢ τὴν ἀποκάλυψιν;... τῆς γραμμὲς ἢ τὸ χρῶμα;.. τὰ μεσάνυχτα —ποῦ ἀπὸ τὸ σκοτάδι δὲν βλέπεις τί δρόμο νὰ πάρῃς— ἢ τὸ θαμπωτικὸ μεσημέρι ποὺ ἀπὸ τὸ πολὺ τὸ φῶς πάλι χάνεις τὸ δρόμο σου;

Ἤρώτησε τὰ βιβλία τοῦ σχολείου ποὺ εἶχε διαβάσει φανερὰ στὴν λάμψι τῆς ἡμέρας καὶ στὸ φῶς τῆς λάμπας καὶ δὲν τοῦ εἶπαν τίποτε. Ἤρώτησε τὰ βιβλί· ποὺ εἶχε διαβάσει κρυφὰ τὴ νύχτα, ὅταν ὅλοι ἐκοιμῶντο, καὶ μὲ τὴν γλυκειὰ βοήθεια τοῦ μικροῦ καντηλιοῦ του, καὶ τοῦ εἶπαν πολλὰ ἀνάφελα.

Σὰν ἤρώτησε καὶ τὴν ψυχή του ποὺ εἶπε μὲ πολλὴν εἰλικρίνεια:

«Καὶ τῆς δύο!»

Τὸ πρωὶ ποὺ πέρασε καὶ ἦσαν στὸ παράθυρο σκυμμέναις ἐπάνω στὸ βιβλίο τους —νὰ ποῦ 'ντράπηκαν κι' αὐταῖς!...— ἔρριξε κι' αὐτὸς τὸ διπλωμένο χαρτάκι του μέσα στὴν πορτίτσα τους:

«Καὶ τῆς δύο!»

Τὴν ἄλλη μέρα ποὺ ξαναπέρασε...τὸ παράθυρο ἦτον κατάκλειστο καὶ οὔτε ξανάνοιξε πιὰ στῆς 8 παρὰ τέταρτο.

ΑΝΑΔΡΟΜΑΡΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΡΧΙΔΟΥΚΙΣΣΑ ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ

Ἡσυχώτατα καὶ χωρὶς κανένα θόρυβον, συνήθη εἰς τοιαύτας περιστάσεις, καὶ ἄλλο μέλος τῆς Αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας τῶν Ἀβσβούργων, ἡ Ἀρχιδούκισσα Ἰσαβέλλα, ἐγκαταλείπει τοὺς τίτλους καὶ τὰ ἐξώμματά της διὰ ν' ἀκολουθήσῃ τὴν θέλησίν της ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς διαθέσεως τῶν τοῦ βίου της. Ἐκεῖνο μόνον τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ σημειωθῇ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, εἶνε ὅτι ἡ τοιαύτη ἀνα[illegible] δὲν παρεγράφη τῶν δικαιωμάτων της.

Ἡ Ἀρχιδούκισσα Ἰσαβέλλα, θυγάτηρ τοῦ Ἀρχιδουκὸς Φρειδερίκου, ἡ ὁποία, ὡς γνωστόν, διεζεύχθη τὸν σύζυγόν της πρίγκηπα Γεώργιον τῆς Βαυαρίας ὀλίγους μόνον μῆνας μετὰ τὸν γάμον της, ἀναχωρεῖ κατ' αὐτὰς ἐκ Βιέννης μεταβαίνουσα εἰς Ἱσπανίαν, ὅπου θὰ εἰσέλθῃ εἰς ἓν νοσοκομεῖον διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ ὡς νοσοκόμος. Τὴν προσοχὴ δὲ ἐλκύει ἡ Ἀρχιδούκισσα σκέπτεται νὰ κατέλθῃ εἰς Ἀλβανίαν, ὅπως διοργανώσῃ ἐν μέσῳ τῶν χαριτοβρύτων ὑπηκόων τοῦ πρίγκηπος Βήδ δημοσίαν νοσοκομειακὴν ὑπηρεσίαν.

〰

Ἄλλοτε, εἰς χρόνους μεσαιωνικωτέρους, ἦτο συνήθεια διὰ μίαν γυναῖκα ὀφηλῆς περιωπῆς, τῆς ὁποίας διελύετο ὁ γάμος τόσον ἐνωρὶς, νὰ εἰσέρχεται εἰς Μοναστήριον· ἡ νεαρὰ ὅμως καὶ ὡραία Ἀρχιδούκισσα Ἰσαβέλλα, ἡ ὁποία κοτὰ τὰ νεανικώτερά της ἔτη ἤτο ἤδη ἀπὸ τὰ ζωηρότερα καὶ εὐθυμότερα μέλη τῆς Αὐστριακῆς Αὐλῆς, ἐδήλωσε κατηγορηματικῶς ὅτι δὲν ἔχει τὴν ἐλαχίστην διάθεσιν νὰ διέλθῃ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου της ἐντὸς τοῦ μελαγχολικοῦ περιβάλλοντος μοναστηρίου, ἀλλὰ σκοπεύει τοὐναντίον νὰ ἐκλέξῃ ἐπάγγελμα τὸ ὁποῖον θὰ τῆς ἐπέτρεπε νὰ φαίνεται χρήσιμος εἰς τοὺς ὁμοίους της.

Ἡ ἀνωτάτη ἀριστοκρατία καὶ ὅλη ἡ κοινωνία τῆς Βιέννης, παρὰ τῇ ὁποίᾳ ἡ νεαρὰ Ἀρχιδούκισσα ἀπολαύει πολλῶν συμπαθειῶν, συζητεῖ ζωηρῶς τὸ διάβημα τῆς νέας κατὰ τοῦ αὐλικοῦ καθεστῶτος ἀντάρτισσος.

〰

Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἡ Ἀρχιδούκισσα προετοιμάζεται διὰ τὸ φιλανθρωπον ἐπάγγελμα τὸ ὁποῖον ἐξέλεξε διὰ τὸ προσεχὲς τοὐλάχιστον μέλλον της. Ἐδόθη μετὰ τὴν διάζευξίν της, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος θέρους, μετέβη εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Ροδόλφου, ὅπου ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἔχει Σχολὴν νοσοκόμων, διὰ νὰ ἐκμάθῃ τὴν νοσοκομίαν. Ἐκεῖ καὶ παραμένει ἀκόμη. Ἔλαβε τὸ ἁπλοῦν ὄνομα «Ἀδελφὴ Ἤρμενγκαρδ» καὶ σήμερον δύναται τις νὰ τὴν ἴδῃ φορεῦσαν τὴν φαιὰν στολὴν τῆς νοσοκόμου, κατοικοῦσαν εἰς ἕνα μικρὸν θάλαμον τοῦ νοσοκομείου καὶ ἐκτελοῦσαν τὰ αὐτὰ μὲ ὅλας τὰς ἄλλας συναδέλφους της καθήκοντα.

Τὸ πρωὶ ἡ ἀδελφὴ Ἤρμενγκαρδ ἐργάζεται εἰς τὸ τμῆμα τῶν ἐξωτερικῶν ἀσθενῶν, ὅπου ἑκατοντάδες τοιούτων, πτωχῶν ἰδίᾳ ἀνθρώπων, προσέρχονται πρὸς θεραπείαν. Τὸ ἀπόγευμα μεταβαίνει εἰς τὸ χειρουργικὸν τμῆμα τῶν ἀνδρῶν, βοηθεῖ εἰς ἐγχειρήσεις καὶ νεκροψίας καὶ παραμυθεῖ τοὺς πάσχοντας.

Ἡ ἀρχιδούκισσα δὲν ἐπιτρέπει εἰς τὸν ἑαυτόν της στιγμὰς ἀναπαύσεως, ἐπὶ ἑβδομάδας δὲ ὁλοκλήρους δὲν ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖον.

〰

Ἕνας μικρὸς διάλογος ὁ ὁποῖος δημοσιεύθη, τελευταίως εἰς τὸ τηλέφωνον δεικνύει τὸν βαθμὸν τῆς ἀφοσιώσεως τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται πρὸς τὸ ἔργον της ἡ ὡραία Ἀρχιδούκισσα.

Τὸ τηλέφωνον τοῦ νοσοκομείου κωδωνίζει:

— Ἐδῶ ἀνάκτορον Ἀρχιδουκὸς Φρειδερίκου! Παρακαλῶ καλέσατε εἰς τὸ τηλέφωνον τὴν ἀδελφὴν Ἤρμενγκαρδ.

Ἡ ἀδελφὴ Ἤρμενγκαρδ προσέρχεται εἰς τὸ τηλέφωνον.

— Ἐδῶ Χριστέ! Ποῖος ἐκεῖ; (Ἡ Χριστὲ εἶνε ἡ πρεσβυτέρα ἀδελφὴ τῆς Ἀρχιδουκίσσης, ἡ Ἀρχιδούκισσα Μαρία Χριστίνα, ἡ ὁποία ὑπανδρεύθη τὸν πρίγκηπα τοῦ Σάλμ-Σάλμ.)

— Ἐδῶ ἀδελφὴ Ἤρμενγκαρδ. Τί θέλεις, Χριστέ;

— Σὲ θέλω νὰ ἔλθῃς νὰ προγευματίσωμεν μαζῇ σήμερα. Θὰ ἔχωμεν καὶ ξένους. Ὁ μπαμπᾶς καὶ ἡ μαμὰ θὰ εἶνε ἐπίσης.

— Ἄ ὄχι, Χριστέ, εὐχαριστῶ, δὲν μπορῶ ν' ἔλθω. Πρέπει νὰ βοηθήσω εἰς μίαν μεγάλην ἐνχείρησιν ποῦ θὰ γίνῃ σήμερον καὶδὲν μπορῶ νὰ φύγω. Ἄλλην φορὰν. Καλημέρα, Χριστέ!

〰

Οἱ ἰατροὶ τοῦ νοσοκομείου εἶνε πλήρεις ἐπαίνων διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τῆς Ἀρχιδουκίσσης, ἡ ὁποία παίρνει τὴν αὐτὴν λιτὴν τροφήν, τὴν ὁποίαν καὶ αἱ ἄλλαι νοσοκόμοι, δὲν παραλείπει δὲ καὶ νὰ καθαρίζῃ ἀκόμη μὲ τὴν σειρᾶν της τὰ δωμάτια τῶν ἀσθενῶν.

Μίαν φορὰν εἰς ἀπὸ τοὺς ἰατροὺς τὴν ὠνόμασεν «Αὐτοκρατορικὴν Ὑφηλότητα». Ἐκείνη ὅμως τοῦ ἀπήντησεν ὀλοστρόγγυλα: «Δὲν εἶμαι Αὐτοκρατορικὴ Ὑφηλότης ἐδῶ, εἶμαι μόνον ἀδελφὴ Ἤρμενγκαρδ.»

Ἐπὶ μῆνας ὁλοκλήρους ἡ Ἀρχιδούκισσα δὲν ἐξῆλθε τοῦ νοσοκομείου παρὰ μόνον ἅπαξ, καὶ τοῦτο ὅταν ὁ ἀναψιός της Βασιλεὺς τῆς Ἱσπανίας μετέβη εἰς Βιέννην καὶ ἔμενε πλησίον τοῦ πατρός της. Καὶ κατὰ τὴν παρίσταση δὲ ἐκείνην ἐναφανίσθη πρὸ τοῦ ἀναψιοῦ της μὲ τὴν στολὴν τῆς νοσοκόμου, μετὰ ὀλίγην δὲ ὥραν ἐπέστρεψε πάλιν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον.

Φιλαναγνώστης

ΑΙ ΤΕΧΝΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ

Ἡ ἱστορία τῶν Καλῶν Τεχνῶν ἀναφέρει, ὅτι αὗται ἀνεπτύχθησαν καὶ ἠνθησαν πανταχοῦ καὶ πάντοτε κυρίως μετὰ πόλεμον, ἢ ἄλλην οἱανδήποτε ἐθνικὴν ἢ φυλετικὴν ἀναζύμωσιν.

Ἑπόμενον λοιπὸν καὶ ὁ Ἑλληνικὸς οὐρανὸς, ὅστις εἶδε τὰς τέχνας ἄλλοτε νὰ ἀνθήσουν εἰς τὸ ὕψιστον σημεῖον τοῦ τελείου, ὅπου ἐλέχθη ἡ τελευταία λέξις τοῦ καλοῦ, νὰ ἐπανίδῃ τὰς ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον χειμασθείσας ν' ἀνθοβολήσουν κατὰ τὸ ἐθνικὸν ἔαρ, ὅπερ διατρέχομεν.

Ἐχειμάσθησαν αἱ τέχναι ἐν Ἑλλάδι, ὑπὸ τὴν βαρεῖαν τῆς μακρᾶς δουλείας πλέον, καὶ ἐχειμάσθησαν ἀκόμη μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς παλαιᾶς δόξης, τῶν ἀριστουργημάτων τῶν προγόνων.

Περίεργος καὶ λυπηρὰ ἡ θέσις τοῦ Ἕλληνος καλλιτέχνου μέχρι τῆς χθές, ἴσως καὶ μέχρι τῆς σήμερον.

Καλλιτέχναι καὶ μή, πάντες οἱ Ἕλληνες ἐν τοῖς ἔργοις ἐζητοῦμεν καὶ ζητοῦμεν τὴν Ἑλληνικὴν γραμμὴν ἐν τῇ γλυπτικῇ, ἐν τῇ ζωγραφικῇ καὶ τῇ ἀρχιτεκτονικῇ καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἁρμονίαν ἐν τῇ μουσικῇ χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν καὶ νὰ γνωρίζωσι τί εἶνε ἡ Ἑλληνικὴ γραμμὴ καὶ τί ἡ Ἑλληνικὴ ἁρμονία.

Καὶ ἐμ[illegible]θα καὶ μιμούμεθα τὰ ἀρ[illegible]ιστουργήματα.

[illegible] σήμερινὰς ἢ καὶ [illegible] οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀπομιμήσεις [illegible]

Καὶ ἀπελπιζόμεθα καὶ στρέφομεν τοὺς [illegible] ἄλλοῦ, πρὸς βορρᾶν, καὶ ἡμεῖς [illegible] ἄνθρωποι τοῦ ἡλίου ἐζητοῦμεν καὶ ζητοῦμεν νὰ δημιουργήσωμεν ἔργα βορείων.

〰

Καὶ βλέπομεν ζωγράφους μας νὰ ἐργάζωνται ὡς Ὁλλανδοί, Γερμανοί, Γάλλοι, [illegible] νὰ γράφουν ὡς Ἰταλοί ἢ ὡς Γερμανοί, φιλολόγους νὰ θέλουν νὰ γράφουν Ἰβ[illegible]ν, Μπγιόρσον, Μαίτερλιγκ. Καὶ καταλήγομεν πάλιν εἰς ἀπομίμησιν καὶ ὄχι πλέον εἰς ἀπομίμησιν κἂν τῶν Ἑλληνικῶν, ἀλλὰ ἔργων ἔξω ἀπὸ τὸ αἷμά μας.

Μ' αὐτὸ δὲν θέλω νὰ εἰπῶ νὰ μὴ πέρνωμεν μαθήματα ἀπὸ τοὺς διδασκάλους τῆς σήμερον. Κάθε ἄλλο, ἀφοῦ σήμερον ἡμεῖς διδασκάλους δὲν ἔχομεν· ὄχι εἰς τὰς τέχνας μόνον, ἀλλὰ εἰς ὅλα μας, καὶ πρὸ πάντων εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς Πολιτείας, ἔπρεπε νὰ παίρνωμεν διδασκάλους καὶ μαθήματα ἀπὸ ἐκείνους ποὺ εἶνε πλέον προηγμένοι, καὶ μάλιστα σήμερον μετὰ τὴν ἀναγέννησίν μας μετὰ τὸ μεγάλωμά μας.

Στρατὸν, ναυτικὸν, τέχνας, οἰκονομικὴν ζωὴν, ὅλα θὰ τὰ ὀργανώσωμεν, ὅταν λάβωμεν ὀπ' ὄψιν τῶν ἄλλων τὰ μαθήματα καὶ τὰς συμβουλὰς καὶ τὴν πεῖραν. Εἴμεθα νικηταί, ἀλλὰ δὲν εἴμεθα σοφοί.

〰

Περὶ τοῦ τρόπου ἐν τούτοις τοῦ ἐννοεῖν τὰ μαθήματα τῶν διδασκάλων θέλω νὰ εἰπῶ.

Καὶ ἀκριβῶς, περὶ τῶν τεχνῶν προκειμένου, δὲν ἐθέσαμεν εἰς ἐφαρμογὴν τὰ περὶ τέχνης λόγια ἑνὸς μεγάλου διδασκάλου, τοῦ γλύπτου Ροντὲν (Rodin), καὶ περιήλθομεν καλλιτέχναι καὶ μὴ εἰς ἀπελπισίαν, ζητοῦντες μάτην παντοῦ τὴν γραμμὴν τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἁρμονίαν.

Τὴν Ἑλληνικὴν γραμμὴν! Ὅλοι ἐρωτῶμεν: Μήπως τὴν εἴδατε; Μήπως τὴν ἴδατε; Τίνος εἴδους εἶνε αὐτὴ ἡ γραμμὴ αὐτὴ ἡ ὡραία ἄγνωστος; Καὶ δὲν τὴν βλέπετε γύρω σας, στὸν ἀέρα, στὸ φῶς, στὰ βουνά, στὸ χῶμα, στὰ ἐρείπια, στὸν ἑαυτό σας, παντοῦ

ἐν τέλει κάτι διάφορον τοῦ ὅ,τι ἤλπιζον, τοῦτο δὲ συνέβη καὶ ἐξακολουθεῖ συμβαῖνον ἀκόμη, εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν ψυχικῶν ἐρευνῶν.

«Ὀδεμία ἐπικοινωνία μεταξὺ τοῦ κόσμου τούτου καὶ ἄλλου τινὸς ἀπεδείχθη μέχρι τοῦδε, ἀλλ' οἱ ἐρευνηταὶ ἐδικαιολόγησαν τὰς ἐρεύνας των καὶ ἀπέδειξαν τὴν ἐπιστημονικήν των καλὴν πίστιν διὰ τὰς διακριτικὰς πρὸς εἰστῶν γεγονότων μεγάλης ἀξίας καὶ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος, περὶ μεταβιβάσεως τῆς σκέψεως, περὶ τηλεπαθείας καὶ περὶ τῆς λειτουργίας τοῦ ὑποσυνειδήτου ἐγώ.

ΑΝΑΓΚΗ ΑΠΑΘΟΥΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

Σήμερον τὸ ἐπιστημονικὸν πνεῦμα προβαίνει εἰς τὰς ἀποκαλύψεις του, ἀρνούμενον νὰ παραδεχθῇ κοινῶς παραδεδεγμένας ὑποθέσεις καὶ ἂν ἀκόμη αὗται εἶνε ὑποθέσεις τὰς ὁποίας παραδέχονται μεγάλοι ἐπιστήμονες. Δυσπιστεῖ ἀκριβῶς πρὸς δόγματα τὰ ὁποῖα ἐπαναλαμβάνονται συχνότατα καὶ μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἐμπιστοσύνης. Ἑπομένως ὅταν ἡ δυσπιστία πρὸς τὰ πνευματιστικὰ φαινόμενα εἶχεν ἤδη καταστῇ ἄρθρον πίστεως, τότε ἀκριβῶς ἦτο ἡ κατάλληλος ὥρα διὰ τὴν ἐπιστήμην ἵνα ἐπιληφθῇ τῆς ἐρεύνης των.

«Τὰ φαινόμενα ταῦτα δὲν εἶνε ἀναμφιβόλως ὅ,τι οἱ εὐπιστοι ὑπέθεσαν περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν πρέπει καὶ νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι εἶνε πάντοτε ὅ,τι φρονοῦν περὶ αὐτῶν οἱ μὴ πιστεύοντες. Πλεῖστα τεκμήρια βεβαιοῦσιν ὅτι οἱ τελευταῖοι οὗτοι σφάλλονται ἐνίοτε ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ὅσον καὶ οἱ πρῶτοι.»

Ο ΚΟΣΜΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Σελήνη 10 ἡμερῶν

Ἀνατ. ἡλίου ὥρα 7 λεπτ. 18 δύσις 4 λεπ. 59

Μαλαχίου προφ. καὶ Γορδίου μάρτ.

Αἱ ΔΙΑΔΟΣΕΙΣ

Χθές, ἡμέραν δημοσιογραφικῆς ἀργίας κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἐκδίδονται ἐφημερίδες, τὴν ἔλλειψιν πληροφοριῶν ἀνέλαβε νὰ ἀναπληρώσῃ μὲ τὴν συνήθη της προθυμίαν ἡ διάδοσις. Καὶ ὅπως συμβαίνει εἰς αὐτὰς τὰς περιστάσεις, ἔκαμε τὸ καθῆκόν της μὲ τὸ παραπάνω.

Εἶνε δύσκολον νὰ συλλάβῃ κανεὶς καὶ νὰ ἀποτυπώσῃ τὸ τί ἐξεκίνησε τὸ πρωὶ ἀπὸ τὰ ἀνοικὰ καφενεῖα καὶ ἐπῆρε τοὺς δρόμους καὶ ἔκαμε τὸν γῦρον τῶν συνοικιῶν αὐξανόμενον καὶ δγκούμενον εἰς τὸ μεταξύ.

Ἔκπλους τοῦ στόλου, κατάληψις τῆς Χίου καὶ τῆς Μυτιλήνης ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἀπόπειρα κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὸ Παρίσι, ὅλα αὐτὰ καλὰ ἄλλα, μὲ διαφόρους ἐξογκώσεις καὶ αὐξομειώσεις, μετεδίδοντο ἀπὸ στόματος εἰς στόμα καὶ ἐπροκαλοῦσαν συγκινήσεις εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἶνε εὐαίσθητοι ἀκόμη εἰς τὴν διάδοσιν.

Ἐὐτυχῶς αὐτοὶ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ὀλιγοστεύουν ἐπαισθητῶς καὶ αἱ χθεσιναὶ διαδόσεις δὲν ἔκαμαν τὴν αἴσθησιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμναν ἄλλοτε, ὅταν ἀκόμη δὲν εἶχε προκαλέσει τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ ἡ σύμπτωσις τῆς ἐμφανίσεως τῶν διαδόσεων μὲ τὴν ἔλλειψιν ἐφημερίδων.

Η ΑΝΑΔΑΣΩΣΙΣ

Τὸ δασάκι τοῦ λόφου τοῦ Φιλοπάππου, τὸ ὁποῖον ὀφείλει τὴν γέννησίν του εἰς τὴν ἀγάπην πρὸς τὸ πράσινον τῆς Βασιλίσσης Σοφίας, περιφραχθὲν διὰ σύρματος καὶ προφυλαχθὲν ἀπὸ τὰ κατσίκια, κατόρθωσε νὰ συντηρηθῇ, νὰ αὐξήσῃ καὶ ν' ἀποτελῇ τώρα μίαν πρᾶσινην ἔκτασιν εἰς τὴν πλευρὰν τοῦ γυμνοῦ λόφου. Ὀλίγον δὲ συστηματικωτέρα ἂν ἐγίνετο ἡ ἐπίβλεψίς του, θὰ ἦτο ἀκόμη ὡραιότερον καὶ σφριγηλότερον, καὶ θ' ἀπετέλει ἀκόμη ἐντονωτέραν ἀντίθεσιν πρὸς τὴν χρυσίζουσαν παλαιὰν λευκότητα τῶν μαρμάρων τῆς Ἀκροπόλεως.

Ὅσον μικρὸν καλὸν εἶνε τὸ δασάκι τοῦ λόφου τοῦ Φιλοπάππου, δίδει πολυτίμους ὀδηγίας περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ γείνῃ ἡ ἀναδάσωσις καὶ εἰς τὸ μέλλον. Νὰ φυτευθοῦν δένδρα εἶνε τὸ εὐκολώτερον. Νὰ διατηρηθοῦν εἶνε κάποια δυσκολία. Καὶ παραλλήλως πρὸς τὴν φύτευσιν χρειάζεται ἐργασία προστατευτική, συστηματική, ἐπιμελημένη, ἡ ὁποία νὰ φροντίσῃ διὰ τὰ δένδρα ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ θὰ ἐμφανισθοῦν. Οἱ κατσικάδες τῶν Ἀθηνῶν θὰ δυσκολευθοῦν πολὺ νὰ γείνουν φιλόδενδροι, ἐν ὅσῳ ἕνα δενδράκι ἀποτελεῖ τροφὴν πρόχειρον καὶ ἀνέξοδον διὰ τὰ κατσίκια των.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἐλάχιστοι, εἰς τὰ δάκτυλα μετρούμενοι, εἶνε βέβαια οἱ Ἀθηναῖοι οἱ δυνάμενοι νὰ καυχηθῶσιν, ὅτι διῆλθον τὰς δύο τελευταίας νύκτας, τῆς προχθὲς καὶ τῆς χθές, ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀρετῆς. Τὸ μικρόβιον τῆς χαρτοπαιξίας, τὸ ὁποῖον ζῇ λανθάνον εἰς τὸ αἷμα κάθε Ἕλληνος, δίδει κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τὰ βαρύτερα συμπτώματα τῆς νόσου.

Εἰς κάθε Ἀθηναϊκὸν σπίτι ἔπαιζαν· δὲν ἔπαιζαν μόνον εἰς τὰ σπίτια, τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι εἶχαν μεταβῇ σὺν γυναικὶ καὶ τέκνοις εἰς φιλικὰ ἢ συγγενικὰ σπίτια διὰ νὰ παίξουν. Καὶ ἡ χαραυγὴ εἶδε πλῆθη συμπολιτῶν ἀχρὰ καὶ κεκμηκότα νὰ ἐπιστρέφουν εἰς τὸ οἰκογενειακὸν ἄουλον ἢ φεύγοντα τὸν ἄγριον διωγμὸν τῆς τύχης ἢ κομίζοντα θριαμβευτικῶς μικρὰ ἢ μεγάλα κέρδη.

Ὁ μυθιστοριογράφος, ποὺ θὰ μπορέσῃ νὰ δώσῃ εἰς δέκα τόμους μίαν ὅσον καὶ ἀχρὰν εἰκόνα τῆς Πρωτοχρονιάτικης χαρτοπαιξίας τῶν Ἀθηναίων, ὡρισμένως θὰ προκαλέσῃ ρίγη συγκινήσεως εἰς τοὺς ἀναγνώστας του.

ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ἀπὸ τὴν Δράδοσιν ἔρχεται ἡ πληροφορία ὅτι εἰξένα καφενεῖον τῆς πόλεως ἐκείνης ἀνηγόρευθη δεύτερος Ἑλληνοβουλγαρικὸς πόλεμος, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε διαφορετικὰ ἀποτελέσματα ἀπὸ τὸν πρῶτον.

Ἔνεκα Ἕλληνες σπουδασταὶ καθήμενοι εἰς τὸ καφενεῖον αὐτὸ προεκλήθησαν αὐθωμοσίᾳ ὑπὸ ἕξοχοι Βουλγάρους σπουδαστάς. Οἱ Ἕλληνες σπουδασταὶ προσεπάθησαν νὰ μὴ φανοῦν ὅτι παραδέχονται καὶ τοῦτο ἔκαμε προκλητικωτέρους τοὺς Βουλγάρους. Τότε οἱ Ἕλληνες σπουδασταὶ ἀρρίφθησαν κατὰ τῶν Βουλγάρων. Ἡ συμπλοκὴ δὲν παρετάθη πολύ. Μετὰ γενναῖον γρονθοκόπημα οἱ Βούλγαροι ἐτράπησαν εἰς φυγὴν ἐγκαταλείψαντες ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης καπέλλα, ἐπανωφόρια καὶ λοιπὰ ἐξαρτήματα.

Ὅταν ἡ συμπλοκὴ ἐτελείωσε, Γερμανὸς καθηγητὴς εἰσελθὼν εἰς τὸ καφενεῖον ἠρώτησεν Ἑλληνιστί.

— Τίς νενίκηκε;

Καὶ ἄλλος Γερμανὸς καθηγητὴς ἀπήντησεν ἐπίσης Ἑλληνιστί:

— Ἕλληνες νενικήκασι καὶ αὖθις.

Γενναία μυρτοποσία ὅλων τῶν ἄλλων σπουδαστῶν ἐδώρασε τὴν Ἑλληνικὴν φοιτητικὴν νίκην.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Εἰς τοῦ κὺρ Γιάννη σέπερις μονάχα μουσική, Ταλέντα διεκρίθησαν ἐκσελεστῶν ἐκεῖ
Σουράβλι ἔπαιξε ὁ Γιαννιός, ὁ μάγος σουρα- [βλίστας,
Κι' ὁ Τάσος φυσαρμόνικα, ποὺ ἐμάγευσε τὰς [πλείστας.
Κι' ἀπάνω σ' ἕνα τούμπανο χοντροφτιασμένο [μέν,
Ἀλλ' ὄχι μὲ φωνὴ μικρὴ
Ἀπὸ τὴν κερὰ Κώσταινα κι' ἀπ' τὸν Σωτήρη τὸν [μπεκρῆ
Ἐξετελέσθη ἀκατρεμαίν.
Τέλος τοῦ' Ἀνέστη τὸ βιολὶ ποὺ παίρνει καὶ ποὺ [δίνει
Μὲ ἕνα σπάγκο μοναχὰ, καθὼς τοῦ Παγανίνι,
Ὠμίλησεν εἰς τὰς ψυχὰς, τὰ νεῦρα, τὰς αἰσθή- [σεις,
Τὴν ἐπομένην δ' ἔγραψαν ἄρθρα σοφὰ καὶ [κρίσεις
Ἡ Ἀντριάνα ἡ Κρητικιὰ κι' ἡ τεχνοκρίτρα ἡ [Σπύραινα,
Ποὺ κάνει τὴ Σαιξπήραινα,
Καὶ κάποιος ἄλλος μουσικὸς συνθέτης μενουέτου
Τραγούδησε στὴν κρητικιὰ τῇ συνοδείᾳ ὀργα- [νέτου:
«Πάρε με, Ἀντριάνα μου, νὰ σὲ βοηθῶ στὴν [κρίσι
«Ταλέντα νὰ σοῦ κουβαλῶ ἀπ' τὸ Βαθρακονῆσι»

Ὁ ἄγνωστος Ρεπόρτερ

ΘΕΑΤΡΑ

ΚΥΒΕΛΗΣ (χειμερινόν). MODERN CINÉMA Κινηματογράφος Κ. Ἐμπέογλου. Τελευταία ἡμέρα τοῦ θαυμασίου προγράμματος μὲ τὰ δύο δίπρακτα κοινωνικὰ ἔργα «Τὸ στίγμα» καὶ ἡ «Μυστηριώδης φωνή» τὰ προκαλέσαντα χθὲς τὸν γενικὸν θαυμασμόν. Ἐπίσης σήμερον τὸ νεωτάτον Journal, δύο κωμῳδίαι καὶ ἡ μεγάλη Ἱππευτικὴ σχολὴ τοῦ Ἀννοβέρου. Αὔριον ὁ πολὺς Ψιλάντερ εἰς τὸ σύγχρονον μέγα κοινωνικὸν ἔργον «Τύφεις» τοῦ Οἴκου «Nordisk» Προσεχῶς ὁ «Ἄλλος» μὲ τὸν μέγα Γερμανὸν καλλιτέχνην Basserman.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. — Κινοπλαστικόν. Ἀπὸ προχθὲς τελεία ἀλλαγὴ τοῦ Κινοπλαστικοῦ προγράμματος μὲ ὡραιοτάτας παραστάσεις καὶ τοῦ κοινοῦ κινηματογράφου μὲ τὸ νεώτατον Γκωμὸν Ζουρνὰλ, τὸ δρᾶμα «Οἱ ἀρεύνθινες ὀφθαλμοὶ» καὶ τὰς κωμῳδίας «Ὁ Ὀσκὰρ εἰς τὴν ἔπαυλιν» καὶ «Ὁ Ὀνεσίμ καὶ ὁ σκάλλρς τοῦ».

Ν. ΘΕΑΤΡΟΝ. — Μεγάλη ποικιλία προγράμματος μὲ τὸ θεαματικώτατον δρᾶμα «Τὸ σκυλὶ τοῦ πολέμου», ταινία 1500 μέτρων. Νέα σειρὰ ταινιῶν μὲ ἐκλεκτὰ ἔργα πρώτην φορὰν παιζόμενα εἰς Ἀθήνας. Δύο κωμῳδίαι, ἕνα δραματικὸν ἀκόμη καὶ ἀναπαραστάσεις ἐκ τοῦ φυσικοῦ. Πιάνο καὶ Μανδολινάτα. Τιμαὶ χάριν τῶν οἰκογενειῶν θέσις Α' λ. 60 θέσις Β' λ. 40.

Εἶνε ἐπιβεβλημένον σὲ κάθε ἄνθρωπον, εἰδικὸν ἢ μή, ὅταν πρόκηται ν' ἀγοράσῃ τι, νὰ προτιμᾷ τὸ ἀνεγνωρισμένον καὶ πρότυπον στὸν τόπον του Κατάστημα, καὶ τότε μόνον θὰ εὑρίσκεται κερδισμένος ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν. Χρυσικόπουλος.

ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ ΕΛΑΙΟΥ
ΗΠΑΤΟΣ ΤΟΥ ΟΝΙΣΚΟΥ
Μετὰ φωσφορικῶν ἁλάτων
ΚΡΙΝΟΥ

Τὸ εὔγευστον καὶ ἀρωματικὸν γαλάκτωμα Κρίνου περιέχει ἀκριβῶς πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καθαρὸν ἔλαιον τοῦ ζυλίσκου, ἅτι δὲ φωσφορικὴν ἄσβεστον καὶ σόδαν· εἶδεται πρὸς θεραπείαν τῶν ἀσθενειῶν τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, τῆς χοιραδικῆς δυσκρασίας, τῆς ἀναιμίας, τῆς βρογχίτιδος, τῆς ραχίτιδος καὶ ἐν γένει τῆς γενικῆς σωματικῆς ἐξασθενήσεως.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Σ. Δ. ΚΡΙΝΟΥ
171—173 Ὁδὸς Αἰόλου

Ὁ οἶκος John Nowill & Sons Sheffield ἀνεγνωρίσθη ἀπὸ τὸ πανευρωπαϊκὸν κοινὸν ὡς ὁ πρωτεύων εἰς τὴν εἰδικότητα τῶν Ξυραφιῶν, Ψαλιδιῶν Ξουγιάδων, ὡς καὶ εἰς τὰ Μαχαιροπήρουνα, παρεχομένων ἐπὶ ἐγγυήσει ἀμεταβλήτου διαρκείας εἰς μεγάλην ποικιλίαν εἴδων καὶ εἰς τιμὰς ἐντελῶς καθωρισμένας, ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

Ζητεῖτε τὸ κατατεθὲν σῆμα τοῦ οἴκου, ὡς ἐν τῇ κεφαλίδι τῆς παρούσης.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, παρὰ τῷ Sidvey Nowill

ΣΙΔΝΕΥ ΝΟΕΛ
Ὁδὸς Σταδίου. Ἀρ. τηλ. 899

ΕΜΒΟΔΙΑ ΑΝΤΙΤΥΦΙΚΑ
παρελήφθησαν
ΕΙΣ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ζητεῖται ἔμπειρος καμαριέρα γνωρίζουσα καὶ σίδερο. Διεύθυνσις Λεωφόρος Κωνσταντίνου Διαδόχου 27.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο δωμάτια καλῶς ἐπιπλωμένα ὀπισθεν τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας. Ὁδὸς Βησσαρίωνος ἀρ. 3, ἄνω πάτωμα.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ

Ὁ Διευθυντὴς τῶν Δημοσίων Ἔργων Δασῶν καὶ Μεταλλείων διακηρύττει ὅτι:

1ον) Τὴν 9 Ἰανουαρίου ἐλευσομένου ἔτους, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10 π. μ. μέχρι τῆς 12 μεσημβρίας ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐπισκευὴ τῆς δημοσίας ὁδοῦ Θεσσαλονίκης-Γιαννιτσῶν. Τὸ ἔργον προϋπολογίσθη εἰς δραχ. ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρας χιλιάδας (144,000). Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Νομαρχίας (Διοικητηρίῳ) δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν. Κατὰ ἐλητέα ἐγγύησις ὁρίσθη εἰς δραχ. 7.200.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων προσερχόμενοι εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Νομαρχίας.

2ον) Τὴν 4ην Ἰανουαρίου ἐλευσομένου ἔτους, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 10 π. μ. μέχρι τῆς 12 μεσημβρίας, ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Νομαρχίας (Διοικητηρίῳ) ἡ ἐπένδυσις τῶν 10 ἀνεγερθέντων παραπηγμάτων ἐν Κιλκὶς δι' ὀπτοπλίνθων. Τὸ ἔργον προϋπολογίσθη εἰς δραχ. δεκαεπτὰ χιλιάδας (17,000), ἡ δὲ καταβλητέα ἐγγύησις ὡρίσθη εἰς δραχ. 850.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Νομαρχίας.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 24 Δεκεμβρίου 1913

Ὁ Διευθυντὴς τῶν Δημοσίων Ἔργων Δασῶν καὶ Μεταλλείων

Π. Μπιτσάνης

Η ΤΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Γνωστοποιεῖ

ὅτι παρατείνεται μέχρι τῆς 6ης Ἰανουαρίου 1914 ἡ προθεσμία τῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 17586 καὶ ἀπὸ 4ης Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμετέρας προκηρύξεως αἰτηθείσης ὑποβολῆς προτάσεων διὰ τὴν ὕδρευσιν καὶ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννίνων.

Πέραν τῆς ὡς εἴρηται ἀκροτάτης προθεσμίας οὐδεμία προσφορὰ γενήσεται δεκτή.

Ἀντίγραφα τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, ὡς καὶ τῶν δεδομένων τῆς ἐπιχειρήσεως ἀποσταλήσονται πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον εἰς Ἀθήνας, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Πάντως ὅμως θεωροῦμεν τὴν ἐπιτόπιον ἐξέτασιν ὡς ἀναγκαίαν.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1913.

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς

Γ. Χρηστάκη-Ζωγράφος

ΕΙΔΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ

ὅσοι ἐζήτησαν σειρὰν διὰ τὴν θεραπείαν τῆς

ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ

καὶ ἐν γένει οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅτι ἠρχίσαμεν ἤδη τὴν κανονικὴν λ[illegible] νεωτάτης ἐφευρέσεως τοῦ [illegible] Bergonié. Διὰ τῆς θερα[illegible] ὁποία μετὰ πολλὴν μελ[illegible] τώρα πρώτην φορὰν εἰς τὴν [illegible]λλάδα κατορθοῦται πλέον ἀβλαβῶς, ἀνωδύνως καὶ ἀσφαλῶς ἡ θεραπεία τῆς

ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ

Ἐκ τοῦ
ΙΑΤΡΕΙΟΥ Δ. ΒΑΣΙΛΕΙΔΗ
3 ὁδὸς Μασσαλείας

ΕΙΣ ΤΟ ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ
Ε. ΖΟΛΩΤΑ

Ἐξαιρετικῶς ἐφέτος

Ἀπαράμιλλος συλλογή.

Τὸ μόνον καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα μὲ ἀπολύτως ὡρισμένας τιμὰς ἄνευ ἐξαιρέσεων.

Πιάνο μὲ ὀρθὰν μεταχειρισμένον πωλεῖται εἰς συμφέρουσαν τιμὴν, εἰς τὴν ὁδὸν Τοσίτσα 22.

Πωλοῦνται δύο καινουργεῖς πολυτελεῖς μικραὶ μονοκατοικίαι νεοελληνικοῦ ρυθμοῦ (βυζαντιακῆς παραδόσεως), ὁμοῦ ἢ χωριστὰ ἑκάστη ἀνὰ 16000 δρ. Προκαταβολὴ μόνον 3000 δρ., τὰ δὲ λοιπὰ μὲ δόσεις. Πληροφορίαι ἐντὸς αὐτῶν, ὁδὸς Μαραθῶνος 66. Τρία τράμ. 5 λεπτὰ μὲ τὰ πόδια ἀπὸ τὴν Ὁμόνοιαν. Ἀρχὴ νέας συνοικίας.

Μοναδικὴ εὐκαιρία.— Πωλοῦνται τάπητες καινουργεῖς διαφόρων μεγεθῶν εἰς τὸ 1)2 τῆς ἀξίας των ἀναχωρούσης οἰκογενείας διὰ τὸ ἐξωτερικόν, εἰς τὸ Κατάστημα Σολδάτου καὶ Τούντα, διασταύρωσις Σταδίου 28 καὶ Κοραῆ.

Monsieur demande une chambre dans une famille française. Ecrire C. P. Poste Restante.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μαγαζεῖον 4Χ5 μεθ' ἑνὸς δωματίου ἐντὸς ὑπογείου 5Χ7 ἠλεκτροφώτιστον Πειραιῶς 57 δι' ἐμπορικόν, καπνοπωλεῖον, ὀποθηματοποιεῖον κλπ.

Πωλεῖται Α'. Οἰκία διώροφος καινουργὴς, Ἐρεσσοῦ 53· δωμάτια ἕνδεκα, μετὰ γκάζ, ὕδατος κλπ. (διηρημένη καὶ εἰς δύο κατοικίας).

Πωλοῦνται Β'. Διάφορα οἰκόπεδα γωνιαῖα καὶ μεσαῖα ὁδῶν Θεμιστοκλέους—Ἐρεσσοῦ—Μεθώνης ἀνατολικομεσημβρινά. Γ'. Ἀτμομηχανὴ τριῶν ἵππων ἐν ἀρίστῃ καταστάσει. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ἀλ. Πλατὺ καθ' ἑκάστην 10—11 π. μ. ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς 57.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ ἄνω πάτωμα τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀδριανοῦ ἀριθ. 31 οἰκίας, συγκειμένης ἐκ 5 δωματίων μεσημβρινῶν καὶ πάντων τῶν χρειωδῶν. Πληροφορίαι ἐντὸς τῆς οἰκίας 11-12 π.μ. καὶ 2-4 μ.μ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
Μ. Δ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ & Σα
ΟΔΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 7 ΑΘΗΝΑΙ
Τηλεγρ. Διεύθυνσις: ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ-Ἀθῆναι Τηλέφωνον ἀρ. 750

ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΜΗΧΑΝΑΙ DIESEL-DEUTZ
ΤΩΝ ΕΝ ΚΟΛΩΝΙΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ DEUTZ

ΑΠΟΛΥΤΟΤΑΤΗΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ
ΗΓΓΥΗΜΕΝΗΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΟΛΑ ΤΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΩΝ DIESEL.

Τοιαύτη μηχανὴ δυνάμεως 20 ἵππων καὶ προελεύσεως τῶν ὡς ἄνω ἐργοστασίων Deutz ἐτοποθετήθη εἰς τὰ ἐν Κάντζᾳ Ἀττικῆς Οἰνοποιεῖα τοῦ γνωστοῦ μεγαλοβιομηχάνου κ. Ἀνδρέου Π. Καμπᾶ, ὅστις ὡς ἑξῆς ἐκφράζει τὴν εὐαρέσκειάν του καὶ τὴν γνώμην του ἐπ' αὐτῆς:

Ἀθῆναι 29)11 Νοεμβρίου 1913

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ,
Μ. Δ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΚΑΙ Σα
ΕΝΤΑΥΘΑ

Κύριοι,

Διὰ τῆς παρούσης βεβαιῶ καὶ πάλιν προθύμως, ὅτι εἶμαι τελείως εὐχαριστημένος ἐκ τῆς λειτουργίας τῆς πετρελαιομηχανῆς Diesel—Deutz, τὴν ὁποίαν μοὶ ἐπρομηθεύσατε. Ἡ κατασκευή της εἶνε ἁπλῆ καὶ στερεά. Ἡ λειτουργία της κανονικὴ καὶ ἀθόρυβος, χωρὶς δυσαρέστους ἀναθυμιάσεις. Ἡ ἔλλειψις λέβητος ἢ ἀεριογόνου εἶνε αὐτόχρημα πολύτιμος. Ἡ δὲ κατανάλωσις εἰς ἀκάθαρτον πετρέλαιον ἐξαιρετικῶς ἱκανοποιητική. Εἰς ἐντεταμένην ἐργασίαν 15 ὡρῶν, μὲ ὑπερφόρτωσιν ἄνω τῶν 20 ἵππων, ἡ κατανάλωσις δὲν ὑπερέβη τὰ 50 χιλιόγραμμα ἀκαθάρτου πετρελαίου. Ἐπὶ πλέον εὐχαρίστως πιστοποιῶ, ὅτι ἡ μηχανὴ τίθεται εἰς κίνησιν εὐκολώτατα καὶ ἀπαιτεῖ ἐπίβλεψιν ὅλως στοιχειώδη.

Βεβαιῶν προθύμως τ' ἀνωτέρω, σᾶς δίδω τὴν ἐλευθερίαν νὰ κάμητε δημοσίαν χρῆσιν τῆς παρούσης καὶ ὑπογράφομαι χαιρετῶν σας φιλικώτατα.

Ὑμέτερος
ΑΝΔΡΕΑΣ Π. ΚΑΜΠΑΣ

Πολλαὶ παραγγελίαι ὑπὸ ἐκτέλεσιν καὶ καθ' ὁδόν.

Overland

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ: πολυτελείας, ἀγοραῖα καὶ φορτηγά, παντὸς εἴδους. Ἄνευ θορύβου, μὲ ἠλεκτρικὸν φωτισμόν, εὐρύχωρα, πολυτελῆ.

Συνδυάζουσι τὴν οἰκονομίαν χρήματος καὶ ἐξόδων μὲ τὴν ἀρίστην ποιότητα αὐτῶν. Οὐδεὶς δύναται νὰ σᾶς προσφέρῃ τοιοῦτον αὐτοκίνητον εἰς τὴν τιμὴν ἑνὸς «OVERLAND», διότι διαθέτομεν κεφάλαια 100 ἑκατομμυρίων φράγκων, ἀπασχολοῦμεν 10,500 ἐργάτας καὶ παράγομεν 50,000 αὐτοκίνητα τὸ ἔτος.

THE WILLYS OVERLAND Co

Γενικὸς ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Ἑλλάδα:
ΑΔΕΛΦΟΙ ΔΗΜΑΡΑ—ΑΘΗΝΑΙ (ὁδὸς Φιλελλήνων 4Α) Τηλέφ. 423

ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ ΑΛΕΥΡΟΝ ΝΕΣΤΛΕ
ΤΕΛΕΙΑ ΤΡΟΦΗ ΔΙΑ
ΤΑ ΒΡΕΦΗ, ΑΝΑΡΡΩΝΥΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΑΣ
ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΝ ΕΛΒΕΤΙΚΟΝ ΓΑΛΑ
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα καὶ φαρμακεμπορεῖα.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ Διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Κρήτην.
Κος ΕΥΓ. ΠΛΟΚ ΑΘΗΝΑΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ
ΤΑΧΕΙΑ ΓΡΑΜΜΗ ΕΛΛΑΔΟΣ-ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ
Τὸ ταχύπλουν Ἑλληνικὸν ὑπερωκεάνειον

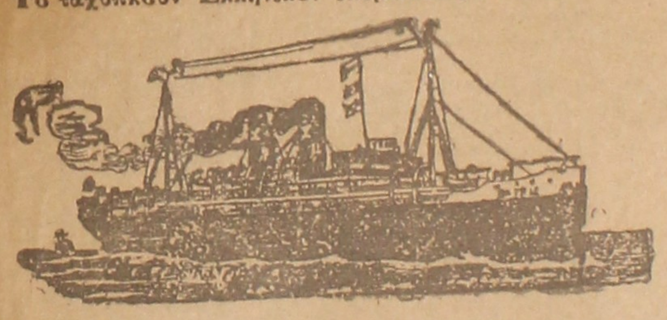

„ΠΑΤΡΙΣ„
ἀναχωρήσει ἐκ Πειραιῶς (μέσῳ Καλαμῶν-Πατρῶν) κατ' εὐθεῖαν διὸ Νέαν-Ὑόρκην τὴν 12ην ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
Δι' ἐπιβάτας, εἰσιτήρια καὶ πεταγνέρωπληροφορίας ἀπευθυντέον:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Πρακτορεῖον Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας ὁδὸς Ἀπελλοῦ 1.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Γενικὸν Πρακτορεῖον Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας τῆς Ἑλλάδος, ὁδὸς Φίλωνος ἀριθ. 44 (ὀπισθεν Ἁγίας Τριάδος).
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ: κ. Σ. Ξ. Σταυρουλόπουλον, ὁδὸς Ὄθωνος Ἀμαλίας ἀρ. 39.
ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ: κ. Ν. Π. Πουλάκον. ΕΝ ΓΥΘΕΙΩ: κ. Γ. Π. Πουλάκον.
ΕΝ ΑΡΓΕΙ κ. Ν. Καβουξῆν.
ΕΝ ΜΙΤΥΛΗΝΗ κ. Ἀπ. Γρημμάνην. ΕΝ ΧΙΩ κ. Καλιμμασιάν.
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ κ. Α. Μενεξέν. ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ: κ.κ. Ἠλιάδην καὶ Μούκαν.
ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ. κ.κ. Μ.Π. Σαλβάγον καὶ Σιαν, ὁδ. Ἀντωνιάδου 1. τηλ. 28-30.
ΕΝ ΡΟΔΩ κ. Βομπλαν.
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, κ. κ. Πετσάλην καὶ Δούν